RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0030 van 22 september 2015 in de zaak 1314/0270/A/4/0260

In zake: de heer Wilfried DE WAELE

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Willy VAN DER GUCHT

kantoor houdende te 9000 Gent, Voskenslaan 34

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door: de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 december 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 7 november 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede van 6 augustus 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een schuilhok voor dieren.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Lede, Biestraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 0495.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 juni 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Franky DE MIL die loco advocaat Willy VAN DER GUCHT verschijnt voor de verzoekende partij en de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 7 mei 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een "verplaatsbare verzinkte stal van 6x3m als schuilplaats voor dieren".

Uit het aanvraagformulier blijkt dat de stal reeds geplaatst is en de aanvraag de regularisatie betreft van de bestaande toestand.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', gelegen in natuurgebied.

Het perceel ligt in VEN-gebied, 'de valleien van de Molenbeken', code 219.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 7 juni 2013 een ongunstig advies uit dat luidt als volgt:

"... Ruimtelijke bestemming

natuurgebied

Beschermingsstatus

VEN – gebied 'de valleien van de Molenbeken' code 219

Biologische waarderingskaart

Biologisch waardevol soortenrijk grasland (Hp*)

Rechtsgrond

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving:

- Artikel 1, 9° besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen
- Artikel 9, 2° besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurdecreet van 21 oktober 1997 betreffende

het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (in het kader van wijziging van vegetatie en landschapselementen)

Artikel 26 bis §2 van het natuurdecreet (in kader van de verscherpte natuurtoets)

Bespreking passende beoordeling, Verscherpte natuurtoets of soortentoets

Er is geen verscherpte natuurtoets opgesteld in het kader van dit project.

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN kan veroorzaken.

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

Op het perceel is een verplaatsbare stal geplaatst voor meerdere dieren. De aanvrager wenst deze te regulariseren.

De aanvrager toont aan dat hij beschikt over een begraasbare oppervlakte van 92 are 30 centiare.

De stalling zou een oppervlakte hebben van 18 m².

Het perceel is gelegen in natuurgebied en opgenomen in het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN-gebied) en dit reeds bij de eerste afbakening in 2003. Dit houdt in dat natuur de hoofdfunctie is, de activiteiten die er gebeuren in functie van natuurbehoud en natuurontwikkeling moeten zijn en een wijziging van de vegetatie er verboden is (natuurdecreet art 25 §3).

Volgens de 'richtlijn voor beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, die geen betrekking hebben op effectieve beroepslandbouwbedrijven' (RO/2002/01), worden meerder uitgangspunten beschreven waaronder de volgende:

- Er moet eerst nagegaan worden in welke mate er geen gebruik kan gemaakt worden van bestaande gebouwen.
- De stalling mag de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet overschrijden.
- De aanvrager moet effectief weidedieren houden waarvoor de stalling is bestemd en beschikken over voldoende graasweiden.

De stalling kan er ook enkel toegelaten worden mits instemmend advies van ANB.

De percelen laten begrazen met paarden is in VEN mogelijk voor zover dit gebeurt in functie van natuurbeheer en hierbij de ecologische draagkracht niet overschreden wordt waardoor een vegetatiewijziging optreedt. Vanuit ecologische overweging wordt aangenomen dat een begrazing door 2 grootvee-eenheden per hectare geen vegetatiewijziging veroorzaakt, een groter aantal dieren veroorzaakt overbegrazing met een vegetatiewijziging tot gevolg. Een paard of een rund komen overeen met één grootvee-eenheid.

In deze aanvraag gaat het eerder om het permanent stallen van paarden en niet over het inzetten van dieren in functie van ecologisch beheer van de weiden. Een stalling moet voorzien worden in een bestemming die deze activiteit niet in de weg staat.

Wanneer de dieren op wei staan, kunnen ze schuilen in de schaduw of nabijheid vn de bomen uit het aangrenzend bos.

Conclusie

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsaanvraag in strijd is met de onderstaande bepalingen:

- Artikel 25 §3 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu 21.10.1997
- Artikel 26 bis Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21.10.1997

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent een **ongunstig advies**. Gelet op artikel 4.3.3. VCRO kan de vergunningverlenende overheid de vergunning niet toekennen.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 15 juli 2013 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede weigert op 6 augustus 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

"...

Advies gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

. . .

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

1. Beschrijving van het project

De aanvraag behelst het regulariseren plaatsen schuilhok voor dieren.

2. Beschrijving van de omgeving

Het goed is gelegen aan een goed uitgeruste gemeenteweg in natuurgebied aan de rand van Lede. De nabije omgeving wordt gekenmerkt door open ruimte (beekvallei) en enkele woningen.

Stedenbouwkundige gegevens uit de plannen van aanleg

Het goed is overeenkomstig de planologische voorzieningen van het bij K.B. d.d. 30 mei 1978 vastgesteld Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardbergen-Zottegem gelegen in een natuurgebied waarvoor artikel 13 van het K.B. d.d. 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen van toepassing zijn.

Deze gebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Het goed is niet gelegen binnen het plangebied van een goedgekeurd BPA of RUP.

. .

EXTERNE ADVIEZEN

Advies gevraagd aan:

Agentschap voor Natuur en Bos op 13 mei 2013

Ongunstig advies

Verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening

De aanvraag is niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en bepalingen van het gewestplan, de gewestelijke en provinciale verordeningen en van de gemeentelijke bouwverordening.

. . .

Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

Zoals blijkt uit het advies van het agentschap Natuur en Bos is de constructie niet opgericht in kader van het natuurbeheer van het gebied.

De aanvraag dient geweigerd te worden op basis van artikel 4.3.3 van de Vlaamse codex ruimtelijk ordening:

. . .

Advies

Ongunstig

. . .

Advies college van burgemeester en schepenen

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en bepalingen van het gewestplan en van de gewestelijke en gemeentelijke bouw- en verkavelingsverordeningen.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Na grondig onderzoek van de aanvraag met de geldende voorschriften van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en van de verenigbaarheid van de aangevraagde constructie met de in de onmiddellijke omgeving bestaande ruimtelijke ordening, is het college van burgemeester en schepenen van mening dat de door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zijn advies geformuleerde motivering dermate afdoende en concreet is, dat het college van burgemeester en schepenen hieraan niets toe te voegen heeft. Het college van burgemeester en schepenen treedt de door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitgebrachte adviezen dan ook uitdrukkelijk bij en maakt dit advies tot het zijne.

"

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 augustus 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 11 oktober 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 22 oktober 2013 beslist de verwerende partij op 7 november 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

1. Feitelijke en juridische gronden

. . . .

- 1.1 <u>Planologische voorschriften</u>
- Het terrein ligt binnen de perimeter van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem (K.B. 30 mei 1978)
 De bouwplaats ligt in natuurgebied.

. . .

1.2 Andere relevante gegevens betreffende de ruimtelijke context

. .

- Het terrein ligt in ruimtelijk kwetsbaar gebied: het VEN-gebied 'de valleien van de

1.3 Externe adviezen

Het advies van 7 juni 2013 van het Agentschap Natuur en Bos is ongunstig en luidt als volgt:

. . .

1.4 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het terrein bevindt zich aan de zuidkant van de kernbebouwing van Lede.

Aldaar bevinden zich onder andere meersen met natuurwaarde, deel uitmakend van de molenbekenvalleien.

De bebouwing aan de Biestraat bestaat er lokaal uit enkele landelijke woningen, gesitueerd langs de overzijde van de straat.

Het terrein zelf is een weide die achteraan overgaat in een bebost terrein.

Op deze weide staan, volgens de toelichting bij het dossier, een paard en 2 pony's.

De aanvraag slaat op de regularisatie van een prefab-paardenstal van 6m bij 3m dewelke men inplant op 1,5m van de rechterperceelgrens en op 2m van de openbare weg. De stal bestaat uit een metalen verzinkte structuur opgevuld met kunststofplaten.

De aanvraag bevat enkel een publiciteitsfolder van de fabrikant, een kadasterplan met aanduiding van de inplantingsplaats en enkele foto's, doch geen grondplannen.

. . .

2. Motivering

. . .

2.3 <u>De juridische aspecten</u>

De aanvraag is niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven gezien de constructie niet in het licht staat van het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

. .

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos is ingevolge artikel 1, 9° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen een 'verplicht in te winnen advies' voor onderhavige aanvraag, daar deze aanvraag zich situeert in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Gelet op de ligging in het VEN-gebied 'de valleien van de Molenbeken' (code 219), is de aanvraag ook in strijd met het artikel 25§3 van genoemd decreet dat geen vegetatiewijziging toelaat. Blijkens het advies zou deze vegetatiewijziging als gevolg van de begrazing door de drie dieren ontstaan. In deze is de aanvraag dan ook niet vergunbaar conform genoemd art.4.3.3.VCRO gezien niet rijmbaar met deze direct werkende norm in het kader van het beleidsveld 'natuurbehoud'.

Aldus dient gelet op de bepalingen van artikel 4.3.3. VCRO de vergunning te worden geweigerd, gelet op het ongunstig bindend advies van het Agentschap Natuur en Bos.

Subsidiair dient er ook gewezen op het feit dat -zoals reeds gesteld- de aanvraag onvolledig is: zij voldoet niet aan de beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, inzonderheid art 3. Zo ontbreken onder meer:

- de plattegronden van de geplande werken, met vermelding van de belangrijkste afmetingen;
- de gevelaanzichten met vermelding van de belangrijkste hoogtematen en de te gebruiken materialen en met, als ze voorkomt, de aanzet van de gevelaanzichten van bebouwing waar tegenaan wordt gebouwd, weer te geven tot op minstens twee meter met vermelding van de gebruikte uitwendige materialen van die bebouwing.

Er kan dan ook niet worden uitgemaakt of het hier wel degelijk een schuilhok betreft dan wel een stalling.

2.4 <u>De goede ruimtelijke ordening</u>

Gelet op de onoverkomelijke legaliteitsbelemmernis en de onvolledigheid van het aanvraagdossier zijn verdere opportuniteitsafwegingen overbodig.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Enig middel

Standpunt van de partijen

In het enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partij zet uiteen:

"

8. In casu is de motivering van de bestreden beslissing geenszins afdoende.

In deze motivering wordt gesteld dat het op grond van artikel 25, §3 van het Decreet van 21 oktober 1990 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Natuurdecreet), gelet op de ligging van het perceel in het VEN-gebied "de valleien van de Molenbeken", niet toegelaten is om de vegetatie van het perceel te wijzigen.

Verwijzend naar het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos meent de Deputatie dat er in casu een vegetatiewijziging ontstaat als gevolg van de begrazing door drie dieren.

Bijgevolg moet volgens de Deputatie de aanvraag geweigerd worden ingevolge artikel 4.3.3 VCRO.

9. In de eerste plaats dient echter opgemerkt dat het voorwerp van de aanvraag zelf, namelijk de plaatsing van een schuilhok voor dieren, op zich geen vegetatiewijziging doet ontstaan. Deze vegetatiewijziging kan hoogstens het gevolg zijn van het laten begrazen van de weiden door dieren.

10. Bovendien kan de stelling van het Agentschap voor Natuur en Bos dat de begrazing van de weide een vegetatiewijziging zal veroorzaken niet worden bijgetreden.

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt zelf dat vanuit ecologische overweging wordt aangenomen dat een begrazing van de weide door twee grootvee-eenheden per hectare geen vegetatiewijziging veroorzaakt, terwijl een groter aantal dieren overbegrazing veroorzaakt, met een vegetatiewijziging tot gevolg. Nog volgens het Agentschap voor Natuur en Bos komen een paard of een rund overeen met één grootvee-eenheid.

Zelfs indien deze theorie correct zou zijn – ze wordt nochtans op geen enkele manier onderbouwd – dient vastgesteld dat zelfs op basis van deze theorie er in casu geen sprake kan zijn van overbegrazing, noch van vegetatiewijziging.

De weide wordt immers slechts begraasd door één paard en twee pony's. Een pony kan bezwaarlijk als een grootvee-eenheid worden beschouwd. In alle redelijkheid dient te worden aangenomen dat een begrazing door een paard en twee pony's, die dan nog worden bijgevoederd, op een weide van 93are30centiare, geen vegetatiewijziging kan doen ontstaan.

De onjuiste stelling dat deze begrazing een vegetatiewijzigingen zou veroorzaken en dus niet kan toegelaten worden valt trouwens niet te rijmen met het argument van het Agentschap voor Natuur en Bos dat de dieren kunnen schuilen in de schaduw of nabijheid van de bomen uit het aangrenzend bos.

Indien het Agentschap meent dat de begrazing een vegetatiewijziging kan veroorzaken moet het uiteraard anderzijds niet voorhouden dat de dieren kunnen schuilen in de nabijheid van het aangrenzen bos.

Volledigheidshalve benadrukt de verzoekende partij dat dit standpunt van uit het oogpunt van het dierenwelzijn uiteraard onaanvaardbaar is. Het zogenaamd bos is trouwens niet meer dan een aantal bomen en struiken.

11. De Deputatie stelt subsidiair nog dat de aanvraag niet volledig is, waardoor niet zou kunnen worden uitgemaakt of het wel degelijk gaat om een schuilhok, dan wel om een stalling.

De verzoekende partij heeft nochtans alle informatie bezorgd op basis waarvan de aanvraag kan worden beoordeeld en waaruit met name de afmetingen en de gebruikte materialen blijken. Van bebouwing waar tegenaan wordt gebouwd is uiteraard geen sprake.

Uit de beschrijving van de aanvraag blijkt trouwens dat de Deputatie wel degelijk over alle informatie beschikte die nodig is om de aanvraag te kunnen beoordelen.

De aanvraag werd door het college van burgemeester en schepenen bovendien wel volledig bevonden.

Indien de Deputatie nog bijkomende informatie of plannen wenste, had ze deze uiteraard ook kunnen opvragen.

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

Verzoeker stelt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is. Er zou geen sprake zijn van een vegetatiewijziging. Bovendien zou de deputatie over alle informatie beschikken die nodig is om de aanvraag te kunnen beoordelen.

In het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos (...) wordt gesteld dat het laten begrazen van percelen met paarden in VEN mogelijk is voor zover dit gebeurt in functie van natuurbeheer. De aanvraag staat echter niet in functie van natuurbeheer. De dieren worden niet ingezet in functie van het ecologisch beheer van de weiden, zodat de vergunningsaanvraag strijdig is met artikel 25 §3 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

Verder wordt in het advies ook duidelijk gemaakt dat een begrazing door 2 grootveeeenheden per hectare geen vegetatiewijziging veroorzaken. Thans is de begraasbare oppervlakte 92 are 30 centiare en is er plaats van drie paarden, zodat vegetatiewijziging door de begrazing van deze dieren mogelijk is, terwijl dit verboden is volgens artikel 25 §3 van het Natuurdecreet. Dat thans 2 pony's en 1 paard in de stal zijn ondergebracht, betekent niet dat het schuilhok geen plaats biedt voor drie paarden. Het schuilhok kan met drie paarden worden ingevuld en kan derhalve aanleiding geven tot overbegrazing.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft derhalve terecht vastgesteld dat de vergunningsplichtige activiteit onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN kan veroorzaken. De deputatie heeft dan ook in alle redelijkheid gesteld dat vergunning diende te worden geweigerd gelet op het ongunstig bindend advies van het Agentschap Natuur en Bos.

Artikel 3, 2°, b) 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning bepaalt het volgende:

. . .

De deputatie heeft vastgesteld dat de aanvraag enkel een publiciteitsfolder van de fabrikant, een kadasterplan met aanduiding van de inplantingsplaats en enkele foto's bevat, doch geen grondplannen. De deputatie kon dan ook terecht besluiten dat de aanvraag onvolledig is en derhalve niet voldeed aan het voornoemde besluit van 28 mei 2004. Op basis van de elementen dossier kon niet worden uitmaakt of het een schuilhok dan wel een stalling betreft.

..."

De verzoekende partij dupliceert:

"...

2. De verwerende partij verwijst naar het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, stellende dat zij in alle redelijkheid de vergunning heeft geweigerd gelet op dit ongunstig bindend advies.

De verzoekende partij benadrukt echter dat een niet-afdoend gemotiveerd advies, zelfs indien dit advies bindend is, geen afdoend weigeringsmotief kan uitmaken voor een vergunningsbeslissing. (...)

In casu is het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos niet afdoende gemotiveerd.

3. Het Agentschap voor Natuur en Bos, daarin bijgetreden door de verwerende partij, meent dat de aanvraag strijdig is met artikel 25, §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Luidens deze bepaling is het in een Grote Eenheid Natuur (GEN) verboden om de vegetatie te wijzigen.

De aanvraag van de verzoekende partij zou een vegetatiewijziging kunnen veroorzaken.

Het Agentschap voor Natuur en Bos en de verwerende partij baseren deze stelling op de theorie dat een begrazing door meer dan twee grootvee-eenheden per hectare een overbegrazing zou veroorzaken, met vegetatiewijziging tot gevolg. Een paard of een rund zouden overeenkomsten met één grootvee-eenheid.

In de eerste plaats dient vastgesteld dat deze theorie op geen enkele wijze wordt onderbouwden blijkbaar louter een subjectief uitgangspunt is van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Bovendien is er in casu zelfs op basis van deze theorie geen sprake van overbegrazing, aangezien het perceel slechts begraasd wordt door één paard en twee pony's. Een pony kan uiteraard niet als een grootvee-eenheid beschouwd worden, zodat er geen sprake kan zijn van overbegrazing. De dieren worden bovendien nog bijgevoederd.

De stelling van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de verwerende partij dat de aanvraag van de verzoekende partij een vegetatiewijziging veroorzaak is dus niet correct. Minstens wordt dit niet op een afdoende wijze aangetoond.

Er wordt bijgevolg ook niet aangetoond dat de aanvraag strijdig is met artikel 25, § 3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

4. De verwerende partij houdt nu voor dat het schuilhok plaats biedt voor drie paarden en bijgevolg wel aanleiding kan geven tot overbegrazing.

Dit is nochtans niet hetgeen in de motivering van de bestreden beslissing werd weerhouden.

Daarin werd enkel verwezen naar de vegetatiewijziging die zou ontstaan als gevolg van de begrazing door "de drie dieren". Daarmee wordt duidelijk verwezen naar de actuele begrazing (door een paard en twee pony's) en niet naar de potentiële begrazing.

Bovendien is het onmogelijk om in een schuilhok van 18 m² (6 meter bij 3 meter) drie paarden onder te brengen.

De verzoekende partij verwijst dienaangaande naar de Ministeriële Omzendbrief RO/2002/01 dd. 25 januari 2002 met richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven (...). In deze omzendbrief wordt voor grote weidedieren een stallingsoppervlakte van 10 à 15 m² per dier vooropgesteld.

Een schuilhok van 18m² is dus veel te klein om er drie paarden in onder te brengen.

De verwerende partij stelt bijgevolg ten onrechte dat de aanvraag wel aanleiding kan geven tot overbegrazing.

5. Als tweede weigeringsmotief werd door de verwerende partij ingeroepen dat de aanvraag onvolledig was, waardoor niet kon worden uitgemaakt of het een schuilhok, dan wel een stalling betreft.

Ook dit motief is geenszins afdoende.

De bij de aanvraag gevoegde publiciteitsfolder met beschrijving van de constructie laat wel degelijk toe te beoordelen om welk soort constructie het gaat.

In de Ministeriële Omzendbrief RO/2002/01 wordt trouwens een duidelijke definitie gegeven van wat als een stalling moet worden beschouwd:

..

Uit de voorgelegde gegevens blijkt duidelijk dat de constructie waarvoor de vergunning wordt aangevraagd geen omsloten ruimte is, noch een houten of stenen gebouw, en dus geenszins kan beschouwd worden als een stalling, doch wel degelijk als een schuilhok.

Op basis van de voorgelegde gegevens kon de verwerende partij dus wel degelijk uitmaken of het om een schuilhok, dan wel om een stalling ging, zodat ook dit weigeringsmotief geenszins afdoende is.

..."

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing bevat duidelijk meerdere weigeringsmotieven.

In eerste instantie wordt vastgesteld dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de voorschriften van het geldend gewestplan dat het bouwperceel situeert in natuurgebied. De verwerende partij overweegt dat de constructie niet in het licht staat van het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

In tweede instantie wordt overwogen dat gelet op de bepalingen van artikel 4.3.3 VCRO de vergunning moet worden geweigerd omwille van het ongunstig bindend advies van het agentschap voor Natuur en Bos.

Tenslotte wordt – subsidiair – gesteld dat de aanvraag onvolledig is.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag is gelegen in natuurgebied volgens de voorschriften van het toepasselijk gewestplan.

Artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bepaalt:

"4.3. De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

4.3.1. De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden.

In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

4.3.2. De natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten zijn de gebieden die in hun staat bewaard moeten worden wegens hun wetenschappelijke of pedagogische waarde. In deze gebieden zijn enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied."

Art. 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

De vaststelling dat een aanvraag strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften die gelden voor een natuurgebied volstaat om een vergunning te weigeren.

2.

Het middel van de verzoekende partij bevat kritiek op de overwegingen in het bestreden besluit en in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos dat de aanvraag een vegetatiewijziging zal veroorzaken en bevat kritiek op de vaststelling in het bestreden besluit – subsidiair – dat de aanvraag niet volledig is.

De verzoekende partij bekritiseert echter niet het motief dat de aanvraag strijdig is met de voorschriften die gelden voor natuurgebied. Nochtans stelt de verwerende partij uitdrukkelijk, en los van het advies van het agentschap voor Natuur en Bos, dat de aanvraag strijdig is met deze voorschriften omdat de aangevraagde constructie niet in het licht staat van het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

De kritiek van de verzoekende partij in het enig middel laat een draagkrachtig motief overeind. Het middel van de verzoekende partij kan derhalve niet tot de vernietiging leiden van het bestreden besluit.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.	
2.	De Raad legt de koste partij.	en van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 september 2015, door de		
Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:		
Natl	nalie DE CLERCQ,	voorzitter van de vierde kamer,
		met bijstand van
Katı	ien VISSERS,	toegevoegd griffier.
De t	oegevoegd griffier,	De voorzitter van de vierde kamer,

Nathalie DE CLERCQ

Katrien VISSERS